

denne sag. Men lad dog direktoratet og ministeren undersøge sagen, for at der ingen tvivl skal være; lad os få den undersøgelse. Når vi kender undersøgelsens resultat, må de nødvendige konsekvenser drages, så lad os få sagen i udvalget og få afklaret, hvilke forhold der er undersøgt, og hvilke der skal undersøges. Men det er vigtigt at pointere her, at det ikke er en FFA-sag, men en sag angående FFA's ledelse.

Endelig vil jeg sige, at i modsætning til det forrige beslutningsforslag, vi behandlede fra Fremskridtspartiet, er der her en mulighed for, at Enhedslisten kunne finde på at stemme sammen med Fremskridtspartiet. Men vi vil meget gerne være helt klar over, hvad det egentlig er, Fremskridtspartiet ønsker med dette beslutningsforslag. Hvad er det for nogle ting, man ønsker undersøgt? Det er lidt uklart ud fra det foreliggende forslag.

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne tilkendegive, at når dette forslag er blevet genfremsat som en del af et tidligere forslag, er det ikke for hverken at ulejlige Folketinget eller ulejlige ministeren. Det skyldes alene, at forløbet sidste gang fik et lidt specielt udfald.

Der skete det sidste gang, at det forslag, der blev fremsat, havde et punkt 1, der gik ud på, at ministeren skulle bruge beføjelserne i lovgivningen til simpelt hen at fratage a-kassen retten til at drive sin virksomhed, fordi den havde misligholdt en række af de forpligtelser, den har efter gældende lovgivning. Det væsentlige diskussionsemne blev, hvorvidt Folketinget skulle skride til en så drastisk aktivitet som at standse en a-kasses virksomhed, og her var meldingen fra alle partier i Folketinget på nær os selv, at man ikke var interesseret i, at ministeren skulle gøre det.

Derimod blev der udtrykt interesse, bl.a. fra Venstres og SF's side, for at få sagen undersøgt til bunds. Ministeren tilkendegav midt i debatten, at hvis der var en sådan interesse, ville ministeren da gerne stille sig til rådighed, og det kunne være blevet det halmstrå midt i Atlanterhavet, som kunne have båret sagen igennem.

Det viste sig så, at i løbet af sommeren 1994 skete der ikke noget som helst i sagen. Vi tog den så den op og spurgte til den i august, og her måtte vi konstatere – som ministeren også har refereret – at sagen ikke på nogen måde var blevet fremmet. Og da vi vendte tilbage til den i november, var ministerens undskyldning, at

sagen var bortfaldet på grund af, at der havde været et folketingsvalg. Men der gik jo uægtelig lang tid fra den sidste behandling af sagen og frem til folketingsvalget. Vi kunne godt have fået formuleret et kommissorium og sat denne undersøgelse i gang, hvis der også havde været interesse for det og vilje til det fra ministerens side.

Ministeren spørger, om vi i virkeligheden har et andet ærinde end at få sagen undersøgt. Svaret er: Nej, det har vi ikke! Vi har et ønske om at sikre, at den administration, der foregår – ikke kun i denne a-kasse og i denne fagforening, men i det hele taget – er lødlig. A-kasserne i Danmark repræsenterer jo et meget væsentligt element i hele vores arbejdsløshedslovgivning, og hvis man ikke har tillid til a-kasserne, bryder systemet sammen. Medlemmerne skal være 100 pct. sikre på, at det, der foregår, er lødigt og i orden.

Vor begrundelse for at rejse denne sag igen er, at en række medlemmer – og det er også et svar til hr. Bruno Jerup, der spørger, hvor medlemmerne er henne – har henvendt sig til os. Grunden hertil er bl.a., at når de prøver at få ordet på generalforsamlinger i FFA, ender det med, at der bliver rejst tiltale mod dem, og at de bliver slæbt for retten og den slags ting. Den slags har jo selvfølgelig en præventiv virkning, for så holder folk munden lukket, og så ønsker de ikke at komme på generalforsamlingerne. Andre medlemmer har »tilfældigvis« ikke fået tilsendt indkaldelse, osv. osv.

Der foregår altså en form for manipulation med medlemmerne, og derfor henvender de sig f.eks. til det tidligere folketingsmedlem, fru Lilli Gyldenkilde, eller til undertegnede og siger: Kan I ikke hjælpe os? Vi har ikke nogen muligheder for at få vores synspunkter fremmet internt i foreningen.

Vi føler en forpligtelse til at hjælpe de mennesker, som bliver udsat for det her, især fordi alle jo erkender, at det, der er foregået i forholdet mellem FFA og SFF har været overordentlig – for at bruge et pænt udtryk – utraditionelt.

Fra direktoratets side har man været nødsaget til at forlange op mod 20 mio. kr. tilbageført, fordi der var disponeret forkert, og der er ikke bare tale om et enkeltstående tilfælde. Nej, det er sket gang på gang. Det er sket med alle former for udgifter til møbler, inventar, advokat-omkostninger, edb-omkostninger, lokaler, osv. osv. Over stort set hele registret har man været nødsaget til gennem disse mange år at gribe ind